

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej C(2020) 7930 final z dnia 10 listopada 2020 r. w sprawie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu weterynaryjnego produktu leczniczego „Librela – bedinvetmab”, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. C 453 z 30.12.2020, s. 1), ponieważ została ona przyjęta z naruszeniem art. 31 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej C(2020) 7930 final z dnia 10 listopada 2020 r. w sprawie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu weterynaryjnego produktu leczniczego „Librela – bedinvetmab”, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. C 453 z 30.12.2020, s. 1), ponieważ została ona przyjęta z naruszeniem art. 102 TFUE, a tym samym narusza wiążące Komisję Europejską zasady skuteczności, legalności i dobrej administracji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 37 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136, s. 1) w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja zezwala na wprowadzenie Libreli® na rynek europejski, mimo że bezpieczeństwo i skuteczność tego produktu nie zostały w świetle tego przepisu dowiedzione w sposób właściwy i dostateczny.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenie art. 31 przywołanego rozporządzenia (WE) nr 726/2004) w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja narusza przepisy dotyczące sporządzania charakterystyki produktu leczniczego, co powinno było skłonić Komisję Europejską do stwierdzenia, że wprowadzone dla Libreli® specjalne ostrzeżenie dotyczące działania przeciwnał przeciwleukowych jest zbyt ogólne i nieprecyzyjne.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenie skuteczności art. 102 TFUE oraz zasad legalności i dobrej administracji, ponieważ zaskarżona decyzja stanowi nadużycie pozycji dominującej, którego dopuściła się grupa Zoetis w związku z zaniechaniem rozwoju produktu konkurencyjnego względem Libreli®, na który licencję uzyskała strona skarżąca.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2021 r. – Fursin i in. / EBC

(Sprawa T-145/21)

(2021/C 206/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ivan Fursin (Kijów, Ukraina) i 5 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat O. Behrends)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanej rekompensaty finansowej za szkodę poniesioną przez skarżących wskutek decyzji pozwanej ECB/SSM/2016–529900WIPOINFDAWTJ81/1 WOANCA-2016–0005 z dnia 3 marca 2016 r. o cofnięciu licencji Trasta Komerčbanka AS;

- ustalenie, że szkoda majątkowa wynosi co najmniej 25 mln EUR ⁽¹⁾ wraz z odsetkami wyrównawczymi naliczanymi od dnia 3 marca 2016 r. do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie oraz odpowiednimi odsetkami za zwłokę od dnia wydania wyroku do pełnej spłaty; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że pozwana nie zajęła się należycie kwestią nieprawidłowości proceduralnych. Polegały one na tym, że łotewska FCMC ⁽²⁾ uznała, bezpośrednio przed wszczęciem procedury prowadzącej do cofnięcia licencji, że cofnięcie licencji nie jest uzasadnione, a fakt ten nie został następnie uwzględniony we wniosku FCMC o cofnięcie licencji. Skarżący zarzucają ponadto, że angielskojęzyczna wersja najnowszej decyzji FCMC została zmanipulowana. Inne podnoszone nieprawidłowości dotyczą braku skutecznego działania wobec potencjalnej korupcji cechującej zachowanie łotewskich i europejskich urzędników w niniejszej sprawie.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez pozwaną przepisów materialnych, poprzez działanie poza zakresem kompetencji przy wydawaniu spornej decyzji, w szczególności w odniesieniu do kwestii prania brudnych pieniędzy, oraz przyjęcia przez pozwaną błędnych podstaw do cofnięcia licencji.
3. Zarzut trzeci dotyczy poniesienia przez skarżących znaczącej szkody finansowej, w szczególności z racji likwidacji Trasta Komerbanka AS w wyniku bezprawnego cofnięcia licencji.
4. Zarzut czwarty dotyczy związku przyczynowego między cofnięciem licencji a poniesioną przez skarżących szkodą.

⁽¹⁾ Kwoty przypadają na każdego ze skarżących zgodnie z wysokością ich udziałów w Trasta Komerbanka AS.

⁽²⁾ Financial and Capital Markets Commission [komisja ds. rynków finansowych i kapitałowych].

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2021 r. – Paccor Packaging i in. / Komisja

(Sprawa T-148/21)

(2021/C 206/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Paccor Packaging GmbH (Düsseldorf, Niemcy) i 6 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci P. Kugel i G. Dávid)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/2151 z dnia 17 grudnia 2020 ⁽¹⁾ r. w całości lub ewentualnie stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 2020/2151 w części, w stosunku do jego art. 2 ust. 4 oraz załącznika IV do tego rozporządzenia lub ewentualnie stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 2020/2151 w części, w zakresie w jakim dotyczy ono kubków na napoje wykonanych w całości z tworzywa sztucznego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 2020/2151 w części w stosunku do jego art. 3;
- stwierdzenie częściowej nieważności dyrektywy (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. ⁽²⁾ w stosunku do jej art. 7 w zakresie, w jakim ma on zastosowanie do kubków na napoje, oraz pkt 4 części D załącznika do tej dyrektywy; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.